

ورقه امّ افنان جناب میرزا آقا علیهما من کلّ بهاء ابهه

بسمه الشّاهد العظیم الحکیم

یا ورقتی بگوش جان ندای رحمن را بشنو از سجن اعظم بتو توجّه نموده و ترا بذکر و آیاتش تسلی میدهد اذن واعیه طاهره مقدّسه در جمیع احیان از کلّ اشطار کلمه مبارکه انا لله و انا الیه راجعون اصغاً مینماید اسرار موت و رجوع مستور بوده و هست لعمر الله اگر ظاهر شود بعضی از خوف و حزن هلاک شوند و بعضی بشأنی مسرور گردند که در هر آئی از حقّ جلّ جلاله موت را طلب نمایند موت از برای موقنین بمتابۀ کأس حیوانست فرح بخشد و سرور آرد و زندگی پابنده عطا فرماید مخصوص نفوسی که بثمره خلقت که عرفان حقّ جلّ جلاله است فائز شده‌اند این مقام را بیانی دیگر و ذکری دیگر است العلم عند الله ربّ العالمین از قلم اعلی در این مصیبت عظمی جاری شد آنچه بدوام ملک و ملکوت باقیست محزون مباش از ما بود و بما راجع و انا الحافظ الصادق الأمين طوبی لک و نعیماً لک بما توجّه الیک لحاظ المظلوم من مقامه العزیز المنیع البهّاء علیک و علی اوراقی اللّائی تمسّکن بسدره امری العظیم

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۵ مه ۲۰۲۴، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر